

RECULL DE PREMSA

Dilluns,
11 de gener de 2016

Ajuntament de Roses
www.roses.cat

Cuiners amb excel·lència

Jaume Subirós Restaurant El Motel, de Figueres

Jaume Subirós en un dels racons d'El Motel. A la dreta, el menjador del restaurant ■ JOAN SABATER

Una cuina amb estil

GRUM • Jaume Subirós va començar a treballar a l'hotel Empordà als onze anys de grum **CUINA** • N'és el propietari des del 1979, quan va morir Josep Mercader, i defineix la seva cuina com de mercat que manté l'equilibri entre tradició i actualització continguda **FAMOSOS** • Per l'establiment han passat molts famosos, entre els quals hi ha Pla, Dalí i Thatcher

Imma Bosch
FIGUERES

A Jaume Subirós li agrada el que fa, i molt, malgrat que va entrar a la professió per casualitat i quan només tenia onze anys. Ho va fer de la mà del "senyor Mercader", que és com Subirós anomena Josep Mercader, el fundador de l'hotel Empordà i de l'Almadrava Park, de Roses i que anys més tard seria el seu sogre. Dels seus inicis, Subirós explica: "El senyor Mercader va venir un dia a trobar el pare, a la casa de pagès que teníem al costat del Pont del Príncep, al terme de Vilamalla, per posar un cartell ben gros en què s'anunciés la inauguració del que aleshores es deia Motel Ampurdán Figueres." Com a contrapartida, Mercader va oferir feina per al fill gran dels Subirós, però era l'hereu i el pare s'hi va negar. Al final, va ser el petit, en Jaume, qui va anar-

hi a treballar. "L'Hotel Ampurdán es va obrir el 4 de juny del 1961 i jo vaig començar per Sant Joan, just quan vaig acabar l'escola", explica Subirós, que recorda que la seva primera feina a l'establiment va ser de grum, pujant i baixant maletes de les habitacions i que el seu sou eren les propines.

Durant uns anys, Subirós va alternar el treball al Motel i l'Almadrava Park amb estades en restaurants de Suïssa, l'Estat francès, Alemanya i també de Barcelona, però, el 1979, Josep Mercader va morir sobtadament –malalt d'asma i molt castigat per les velles cuines de carbó– i Subirós, amb trenta anys i ja casat amb Anna Maria Subirós, es va fer càrrec dels dos establiments.

Es reconeix fidel a la cuina de Mercader, una cuina de mercat que manté l'equilibri entre tradició i actualització continguda. "El senyor Mercader es va apartar de les mo-

des i va crear el seu estil; i ens mantenim en aquest estil, perquè les modes passen i l'estil queda", diu Subirós, que assegura que això provoca que se'ls defineixi com a clàssics: "Però ja ens està bé." El Motel ofereix plats a la carta, però també un menú degustació i un de mercat que cada dia és diferent perquè s'elabora amb productes de la zona

La cuina d'El Motel és coneguda arreu com el "santuari de la cuina catalana"

i de temporada, "una condició important" de la seva cuina.

I aquest estil de Mercader i de Subirós ha portat el Motel a ser conegut arreu com el "santuari de la cuina catalana" o com va definir en el seu moment el crític americà Colman Andrews com a "bressol de

El Motel
Av. Salvador Dalí
Domènech, 170
17600 Figueres
Telèfon 972500562

Menú

- Menú del mercat (cada dia és diferent perquè s'elabora amb productes del mercat) a 39,70 euros (acords amb els vins: +10 euros)
- Menú degustació a 68,50 (acords amb els vins: +10 euros)
- Carta

Obert

- Obert cada dia

la cuina catalana moderna". Això ha fet que hagi estat visitat al llarg dels anys per moltes personalitats, entre les quals hi havia Josep Pla (client assidu), Salvador Dalí i fins i tot la que aleshores ja era exministra del Regne Unit, Margaret Thatcher, que, després d'una estada de cinc dies a Barcelona, es va parar a Figueres per visitar el Museu Dalí i dinar al Motel. Subirós explica divertit que, en aquesta visita, Thatcher anava acompanyada per una desena de persones entre les quals hi havia "una senyora de Scotland Yard, bastant grossa, voluminosa, forta i valenta que havia mostrat la seva força en la visita que havien fet al Museu Dalí amb uns fotògrafs que es van voler colar i que ella va aturar agafant-los per certes parts i va deixar asseguts a terra". Margaret Thatcher va arribar al Motel i com que "no es trobava massa bé" va demanar a Subirós que fos ell qui triés el dinar. El xef li

Tema del dia

ACORD DE GOVERN

EL PERFIL I LA CRÒNICA

Un «visionari» meticulós, independentista i treballador

Les persones que han coincidit amb Carles Puigdemont al llarg de la seva carrera professional destaquen les seves fermes conviccions independentistes, una alta capacitat per endegar projectes i una gran visió de futur

Perfil

GIRONA | LAURA FANALS

Meticulós, treballador, emprenedor i amb una gran visió de futur. Així defineixen Carles Puigdemont els que han coincidit amb ell al llarg de la seva variada carrera professional, que inclou des de la redacció del diari *El Punt* fins a la creació de l'Agència Catalana de Notícies i la direcció de la Casa de la Cultura de Girona.

«Ja des de ben jove era un noi molt organitzat i molt més madur que la resta. La seva manera de comportar-se, de vestir... semblava més gran que els altres», recorda el periodista Ramon Rovira, que va coincidir amb ell a *El Punt*. Ja des d'aquell moment, a més, tenia molt clar el seu posicionament ideològic, i malgrat que el seu entorn s'inclinava cap als moviments d'esquerra, ell ja era un ferm defensor del nacionalisme i va simpatitzar de seguida amb Convergència. «Ja se li veia una inquietud política, des de ben jove va tenir clars els seus plantejaments», subratlla Rovira. Una dicotomia -periodista i polític- que l'acompanyaria al llarg de tota la seva vida i que en alguns moments li va causar problemes, ja que en alguns cercles periodístics no estava massa ben vist que milités en un partit.

Filòleg de formació, tot i que no va acabar la carrera, Puigdemont també va destacar durant la seva etapa a *El Punt* per un gran domini de la llengua catalana en les seves cròniques. «Em sorprenia perquè era una persona que havia llegit molt i tenia una gran memòria per recordar les coses que li havien comentat», assenyala Rovira. Com que era d'Amer, a vegades s'afegia a un grup de periodistes del diari que també eren de fora i que sovint anaven a dinar junts a Can Roca.

LES OPINIONS

RAMON ROVIRA
PERIODISTA

«**Era un noi molt organitzat i molt madur. La seva manera de comportar-se, de vestir... semblava més gran que els altres**»

JOSEP LÓPEZ DE LERMA
EXDIPUTAT DE CIU AL CONGRÉS

«**És una persona de tracte afable, que escolta, però al final és ell el que decideix el que convé fer**»

CARLES PÀRAMO
EXALCALDE DE ROSES

«**Té una gran humanitat, una gran estructura mental que li permet saber què vol i el convenciment necessari per tirar-ho endavant**»

LLUÍS FREIXAS
PERIODISTA

«**És un home inquiet, una fàbrica d'idees, té un cervell que no para mai i no deixa de generar projectes**»

ALBERT RIERA
GERENT DE L'AJUNTAMENT DE GIRONA

«**Té una capacitat de treball impressionant i una manera de comunicar molt fàcil. Sap dir bé les coses**»

Sense deixar de dedicar-se al periodisme, Puigdemont va començar a ajudar el partit en temes comunicatius, tot i que sempre des d'un segon pla. **L'excalde de Roses Carles Pàramo**, per exemple, recorda que quan va assumir el càrrec va comptar amb l'ajuda de Puigdemont per organitzar comunicativament el consistori. «És una persona molt ordenada, es planifica molt bé el temps i, sobretot, és un gran patriota», assenyala. «No és en absolut un opor-

L'alcalde de Girona, Carles Puigdemont, en una imatge d'arxiu.

tunista, sinó que s'ho creu i està disposat a fer els sacrificis que calgui per la gent del seu país», afegeix. Pàramo també destaca la seva «gran humanitat», una «gran estructura mental per saber el que vol» i el «convenciment» per tirar-ho endavant.

Puigdemont també va col·laborar en les campanyes electorals de l'exdiputat al Congrés Josep López de Lerma, amb qui va mantenir una estreta relació des que es van conèixer durant la fundació de les Joventuts Nacionalistes de Catalunya a Platja d'Aro. «És un home de profundes conviccions independentistes i de tracte afable, que escolta, però ell sempre decideix el que convé fer», assenyala López de Lerma. «No és un home de gestió, sinó d'horitzons grans i oberts. I és aquí on, a partir d'ara, haurà de trobar l'equilibri per gestionar el seu nou càrrec», assenyala.

Mentre va treballar com a periodista, recorda López de Lerma, Puigdemont va mantenir la política en segon terme. «Participava esporàdicament en la vida del partit, però tenia una gran passió periodística. Mai va voler estar a primera fila, sinó en un despatx pensant», assenyala.

Va ser en la seva faceta com a periodista que, un temps després

EL CURRÍCULUM

Una trajectòria vinculada al periodisme i la política

▶ Carles Puigdemont va començar fent cròniques per a *Los Sitios*, tot i que després va passar a *El Punt*. Va impulsar l'Agència Catalana de Notícies i el diari en anglès *Catalonia Today*. Va dirigir la Casa de la Cultura de Girona i l'any 2007 va encapçalat per primer cop la llista de CIU a l'Ajuntament de Girona.

«És meticulós i exigent en el dia a dia, però un visionari a llarg termini», indica el periodista David de Montserrat

de deixar *El Punt* i després d'haver impulsat Cat Edicions, va fundar l'Agència Catalana de Notícies, un projecte amb seu a Girona que a molts els va semblar, d'entrada, una quimera. «Quan ens en parlava ens semblava una cosa realment estratosfèrica», admet el periodista Lluís Freixas, col·laborador seu tant a l'Agència com a la Casa de Cultura. Tot i això, no el va sorprendre. «És un home inquiet, una fàbrica d'idees, té un cervell que no para mai», assenyala. «És

una persona amb una gran imaginació i creativa, ha *parit* molts projectes que amb el temps s'han consolidat i ha sabut anticipar-se al que havia de venir», indica.

La seva passió per la comunicació, sumada a un viatge que va fer per Europa durant un any sabàtic, el va fer descobrir el potencial d'internet en un moment en què moltes redaccions encara anaven amb fax. «La primera conversa sobre internet que vaig sentir a la meua vida va ser entre ell i en Vicenç Partal. Jo em sentia com un extraterrestre, i és que ells anaven cinc o sis anys per endavant», admet Freixas. De fet, Puigdemont va aplicar la filosofia *online* a l'ACN i durant un temps van fer la «travessia del desert», segons Freixas, perquè funcionaven amb webs i correus electrònics quan aquestes no eren eines habituals a totes les redaccions.

El periodista David de Montserrat, que també va coincidir amb ell a l'ACN, el recorda com «molt meticulós i exigent en el dia a dia», però com un «visionari» a llarg termini. «El cap sempre li està barrinant, és un avançat al seu temps i el seu entorn no sempre està preparat pel que ell pugui dir», assenyala. També destaca les seves «idees clares» sobre el camí que ha de recórrer Catalunya:

Podeu enviar les vostres cartes a cartes@lavanguardia.cat. La Vanguardia agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits

firmats amb pseudònim o inicials. La Vanguardia es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

EL LECTOR EXPOSA

Líneas 902 para clientes

Según tengo entendido existe una ley que obliga a todas las compañías y empresas a disponer para sus clientes de unas líneas telefónicas para atender cualquier tipo de llamada gratuitas, o sea, con el prefijo 900.

Observo que en la inmensa mayoría, salvo honrosas excepciones, se sigue manteniendo las líneas 902, o sea, de pago, para poder contactar con los departamentos de atención al cliente, lo cual entiendo que vulnera los derechos de la ciudadanía que debe dirigirse por este medio a cualquier ente suministrador o vendedor.

JOSEP M. MARQUEZ RIBAS

Suscriptor

Vilassar de Dalt

LA RESPOSTA

Telèfons gratuïts

El Codi de Consum de Catalunya obliga els prestadors de serveis bàsics –serveis necessaris per a la vida quotidiana o que tenen un ús generalitzat– a oferir a la seva clientela un servei telefònic gratuït –línies 900 o un altre mitjà anàleg– per posar en coneixement de l'empresa incidències i circumstàncies que afectin el funcionament normal de les relacions de consum i fer reclamacions sobre els serveis rebuts. Excepte en aquests casos, si l'empresari o empresària vol oferir un telèfon d'atenció a la clientela, pot utilitzar tots els sistemes de numeració existents, llevat de números de tarificació addicional –codis 803, 806, 807, 905 i SMS Premium–. Per tant, la línia 902 estaria admesa, llevat per als serveis bàsics, que han de disposar d'un número gratuït.

ALFONS CONESA I BADIELLA,

Director de l'Agència Catalana del Consum

català, el 9 de novembre, resulta que la mateixa presidenta, i davant l'obertura de diligències pel Tribunal Constitucional, la va matisar i això ja és en certa manera una marxa enrere. És a dir, que som on érem.

De totes maneres, encara crec que hi ha una part del país que es creu que serem independents i amb república amb poc temps que confia amb el que els van dir abans del 27 de setembre. I això, la veritat, Junts pel Sí, CUP i entitats sobiranistes s'ho podien haver callat o matisar-ho perquè ells són els primers que saben que no és cert. O sigui, que per començar ja tenim un impossible.

I ara s'ha de veure com se'n sortiran tots els nostres polítics de capçalera amb un full de ruta que ningú no sap com és, a banda de les acostumades vaguetats i poca cosa més. Ara vindran els problemes. I els desenganys. Els fets de dissabte només és el pròleg

d'un gran desencís. Al temps.

RAMON RIU CODINACH

Suscriptor

Manlleu

Gràcies

Gràcies cupaires per acceptar les condicions in extremis proposades per Junts pel Sí. Però sobretot, gràcies president Mas pel teu pas al costat. No és el que molts volíem perquè en aquest procés, que serà difícil, necessitem un líder amb l'astúcia i integritat que has demostrat tenir. Però almenys s'ha aconseguit l'impossible, arribar a un acord. Per mi sempre serà el president que ho ha fet tot possible. I ho dic sense ser convergent del tot, ni cupaire, ni republicana o potser de tots tres una mica. Gràcies.

EULÀLIA SAYRACH

Barcelona

Negociación

Han transcurrido tres meses desde las elecciones el 27-S y por fin tenemos un nuevo presidente de la Generalitat, si bien creo que la forma como se ha conseguido deja bastante que desear. Durante este tiempo hemos asistido a un sinfín de reuniones, declaraciones, y tomas de posición que presagiaban un desenlace difícil e incluso imposible, y mira por donde el conejo de la chistera ha resultado ser lo que ha resuelto el problema.

Lo que no han conseguido las urnas lo ha logrado la negociación, y hemos llegado al esperpento de fichar para Junts pel Sí a dos jugadores que solamente podrán participar en determinados partidos, pero se irán al banquillo en cuanto el partido sea de índole no aceptable para la CUP. Para llegar a este punto se han dejado en el camino actas de diputado, se han gestado dimisiones, se han enfrentado posiciones en un mismo entorno y no se han resuelto infinitas cosas que preocupan a la gran mayoría de los catalanes y no tienen nada que ver con la tan cacareada independencia.

En estos momentos, con un gobierno empeñado en sacar adelante la separación de España, empieza una nueva etapa en la que vamos a ver cosas que no creo vayan a gustar a muchos, y una vez más pienso y digo que negociando, aunque sea esperpénticamente, se consiguen más cosas que por las bravas, que normalmente no llevan a ningún sitio.

JOSÉ LUIS MORILLO

Suscriptor

Barcelona

Los otros catalanes

Los que no votamos ni a JxSí ni a la CUP también somos catalanes. Lo que pasa es que nos sentimos a la vez catalanes y españoles. Desearía que el camino a la independencia de España, que ahora se reabre, no olvidara a esta mitad de catalanes. Confío en la lucidez del nuevo presidente para limar asperezas entre estos dos grupos. Para ello, nada mejor que empezar a gobernar Catalunya pensando en todos. Una sugerencia al nuevo Govern: olviden la austeridad, esto es, los recortes del gasto público. Se necesita más gasto en sanidad, enseñanza y políticas sociales. Esperamos que no se centren exclusivamente en la independencia de Catalunya. Les deseo suerte.

JOAN PALACÍN COLL

Caldes de Montbui

EL RUM-RUM

Màrius Serra

El Pau que jo idolatro

Pau és un nom que ha fet fortuna en les últimes dècades. Mon àvia Paula es feia dir Pauleta a Vilanova i Paulina a Barcelona perquè no li diguessin que era una paula, que en la seva època era com dir una bleada assolellada. En masculí, ser un pau no era gaire millor. Volia dir talòs, maldestre, encantat. Si, a més, el Pau en qüestió era espigat, l'insultaven dient-li que era més alt que un sant Pau. Tot això va canviar fa molts anys, tal com ho demostra la figura colossal de Pau Gasol. La coincidència amb la reivindicació pacifista i el canvi de referents ha transformat Pau en un nom de ressons positius. En aquest gener ple de derbis entre periquitos i culers, ha emergit un altre Pau, el porter gironí de l'Espanyol que va voler emular Stòixkhov el dia de Reis i va trepitjar el turmell de Leo Messi com qui pitja l'accelerador. Ben segur que Pau Lòpez estarà sota els focus aquest dimecres, però la intenció d'aquesta columna és enfocar un altre Pau que ho estarà el divendres 15 de forma més modesta. Es tracta de Pau Alonso i Anglada, gracienc instal·lat des de fa dècades a l'Empordà, i concretament al servei de policia local de l'Ajuntament de Roses.

Aquest divendres 15 és l'aniversari de Pau Alonso i el seu nom sortirà a gairebé tots els diaris catalans. Els lectors l'hauran de buscar a les graelles dels mots encruats, inclosos els que en Fortuny i jo publiquem aquí a *La Vanguardia*, però hi sortirà. Aquesta omnipresència transversal se la va guanyar el 13 de desembre passat al Festival Dau que es va celebrar a la Fàbrica Fabra i Coats. Pau Alonso es va proclamar guanyador del 3r Torneig contra rellotge de Mots Encruats, en la modalitat difícil (Crucifiqui's), i aquest era un dels premis. Mentre un grup de mortals resolva la modalitat fàcil (Crucifaci's), divuit mots privilegiats s'enfrontaven a un quadern amb vuit graelles: les dues de *La Vanguardia* i les de Miquel Sesé (*El Punt Avui*), Anna Maria Genís, Marc Isern i Jep Ferret (*El Periódico*), senyor Ventura (*Ara*) i Pau Vidal (*El País*). Tenien una hora per intentar completar-les i cada lletra encertada els donava un punt, més un plus variable per acabar cada graella. Pau Alonso només va fallar una lletra de l'encruat d'Anna Maria Genís. Va respondre NOMINI a "dissigni per a un càrrec" quan era NOMENI (la horitzontal "tauletes dels escriptors romans" havia de ser TABEL·LES i no TABIL·LES). Com que encara li va sobrar temps i va pensar que si els repassava tots tindria la temptació de canviar alguna cosa, per exhaurir l'hora es va dedicar a resoldre sudokus. Naturalment del nivell difícil. Divendres els crucigramaires li retrem homenatge.

Com que encara li va sobrar temps, per exhaurir l'hora es va dedicar a resoldre sudokus, naturalment del nivell difícil

Com que encara li va sobrar temps, per exhaurir l'hora es va dedicar a resoldre sudokus, naturalment del nivell difícil. Divendres els crucigramaires li retrem homenatge.

grupoGodó

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*

Carlos Godó Valls Conseller Delegat
Josep Caminal Director General de Presidència
Jaume Gurt Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Pere G. Guardiola Director General Comercial
Xavier de Pol Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*

Òscar Ferrer Director Gerent
Xavier Martín Controller
Juan Carlos Ruedas Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet www.lavanguardia.com

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C (08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentin Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES

PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4t (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR

Tel.: 93 481 482. Fax: 93 486 39 15
atencionalcliente@clubvanguardia.com

ATENCIÓ AL LECTOR

Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587

Cartes dels lectors
cartes@lavanguardia.cat

Defensor del lector
defensor@lavanguardia.cat

TARIFES SUBSCRIPCIONS

Catalunya i Balears
Trimestre 122 euros
Semestre 239 euros
Anual 449 euros

Espanya i Andorra
Correu (trimestre) 180 euros

Europa - Zona 1
Correu (trimestre) 449 euros

Resta de països - Zona 2
Correu (trimestre) 576 euros

EL PREU DELS EXEMPLARS ENDARRERITS
ÉS EL DOBLE DEL PREU DE PORTADA

Difusió controlada per OJD

**CALENDARI
D'UN DIA CLAU**

Junta de portaveus
16 hores. S'acordarà la convocatòria del debat d'investidura del president de la Generalitat

Ple d'investidura
17 hores. Discurs d'investidura del fins ara alcalde de Girona i president de l'AMI

Debat
Després del discurs es produiran les intervencions dels presidents dels grups parlamentaris, la rèplica de Puigdemont i la votació

Termini legal
La investidura per majoria absoluta de Puigdemont s'ha de produir abans de les **0.00 hores** de la matinal de diumenge a dilluns

Acord parlamentari

Als efectes de garantir l'estabilitat parlamentària i enfortir l'acció de govern durant aquesta legislatura, la CUP-Crida Constituent es compromet a:

1. No votar en cap cas en el mateix sentit que els grups parlamentaris contraris al procés i/o al dret a decidir quan estigui en risc l'esmentada estabilitat.
2. Garantir que dos diputats/des de la CUP-CC s'incorporaran a la dinàmica del grup parlamentari de Junts pel Sí de manera estable. Participaran en totes

les deliberacions i actuaran conjuntament en les preses de posició del grup per tal de donar compliment a allò que està establert en el punt 1.

3. Investir en la primera votació la persona candidata a la presidència de la Generalitat a la investidura que el president actual proposi d'entre els membres del grup parlamentari de Junts pel Sí.
4. La CUP-CC assumeix que la defensa en els termes polítics del procés tal com l'entén la CUP-CC pot haver posat

en risc l'embranchada i el vot majoritari de la població i l'electorat a favor del procés cap a la independència en una negociació que ha desgastat ambdues parts i la base social i popular de l'independentisme. Cal reconèixer errors en la bel·ligerància expressada envers Junts pel Sí, sobretot en tot allò relatiu a la voluntat inequívoca d'avançar en el procés d'independència i en el procés constituent que comporta, l'únic escenari de construcció d'estructures i marcs de sobirania que ens pot permetre, com a societat, albirar altres quotes de justícia social i participació democràtica. Per tot això, la CUP-CC es compromet a reconstruir, a tots els efectes,

la potència discursiva i mobilitzadora de l'etapa política que s'enceta amb aquest acord, incloent la defensa activa de tots els agents que el fan possible.

5. La CUP-CC posa a disposició de l'acord el compromís de renovar, tant com sigui necessari, el mateix grup parlamentari amb l'objectiu de visualitzar un canvi d'etapa i assumir implícitament la part d'autocrítica que li correspon en la gestió del procés negociador. Els relleus en el grup parlamentari es produiran immediatament després del ple d'investidura.

Barcelona, 9 de gener del 2016

TONI ALBIR / EFE

No obstant això, Mas cedeix el pas donant la imatge que ho deixa tot lligat, i fins i tot es va atrevir a assenyalar que "el que les urnes no ens van donar directament s'ha hagut de corregir amb la negociació". Ell proposa el candidat a la presidència que la CUP votarà, però també va voler subratllar que els cupaires han "de reconèixer errors públicament" amb renúncies en el seu grup parlamentari. El resultat, segons Mas, és "un horitzó de tranquil·litat i esta-

L'ACORD

El pacte manté l'horitzó de 18 mesos del full de ruta i la declaració de ruptura

CANVIS A LA CUP

Baños no ha renunciat a l'acta de diputat i ara es posa a la disposició del grup cupaire

bilitat" i la "salvació del procés".

L'executiva d'ERC i el seu líder van agrair el gest, que "passarà a la història", i van recordar la necessitat d'ampliar la base de l'independentisme. Oriol Junqueras manté els plans d'ocupar la vicepresidència del Govern, encara que la presidència de Puigdemont pot fer variar la correlació de forces prevista inicialment. Puigdemont, Mas, Junqueras i Raül Romeva es reuniran en les pròximes hores per ajustar els acords previs a la decisió del líder de CDC.

El consell nacional de CDC i el consell polític de la CUP validaran l'acord aquest matí. La diputada cupaire Eulàlia Reguant va deixar clar que no hi ha renúncia a la lluita contra les retallades ni el grup parlamentari quedarà minvat. Han de decidir els parlamentaris que participaran de l'enllaç amb Junts pel Sí i els que renunciïn. Anna Gabriel estava ahir a Bilbao, a la manifestació contra la dispersió de presos etarres, i Antonio Baños no ha fet efectiva la renúncia a l'acta de diputat i ara està disposat a continuar.

L'acord també agita les estratègies de Mariano Rajoy i Pedro Sánchez. La Moncloa va emetre un comunicat demanant un acord de govern que garanteixi l'estabilitat i la capacitat per "fer front al desafiament independentista", i augmenta la pressió sobre el PSOE.●

Carles Puigdemont ha estat el primer alcalde no socialista de Girona

Astronauta, no president

MARTA RAMONEDA / AP

Carles Puigdemont va exercir de periodista fins al 2006

SÍLVIA OLLER
Girona

En menys de deu anys la meteòrica carrera política del periodista Carles Puigdemont l'haurà portat dels bancs de l'oposició de l'Ajuntament de Girona a la presidència de la Generalitat, passant prèviament per un escó de diputat al Parlament (des del 2006), l'alcaldia gironina (des del 2011) i la presidència de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), a la qual va accedir el juliol passat. I no deixa de tenir la seva lògica, això de meteòrica carrera, en una persona que de nen somiava ser astronauta (Armstrong i Aldrin van trepitjar la Lluna quan ell tenia només sis anys, i la notícia el va impactar tant que es passava els dies mirant al cel per si hi veia passar cap coet espacial) i que sempre ha mostrat un interès especial per la modernitat, per l'avantguarda, pel futur. Per això va ser un dels

pioners a Catalunya en l'ús de les noves tecnologies de la informació, i que una de les seves grans apostes al capdavant de l'Ajuntament de Girona hagi estat generalitzar l'ús d'aquestes eines.

Casat i amb dues filles, Carles Puigdemont (29 de desembre del 1962) no va néixer a Girona, sinó

Puigdemont s'ha convertit en els últims mesos en una de les cares visibles de l'independentisme

a Amer, un poble de la província on la seva família tenia (i encara té) una reconeguda pastisseria que data del 1928. Va cursar els estudis bàsics i el batxillerat al seu poble natal i a l'internat del Col·lell, i als 16 anys ja exercia de corresponal per al diari *Los Sitios*, de Girona: enviava cròniques

futbolístiques i altres notícies. Malgrat aquesta atracció primerenca per la informació, va iniciar estudis de Filologia Catalana, que abandonaria més tard quan l'exigència de l'activitat periodística l'hi va demanar: llavors ja treballava al *Punt Diari*, del qual arribaria a ser redactor en cap.

En paral·lel es va iniciar en l'activisme polític, sempre marcat per l'independentisme: el 1980 va assistir al seu primer míting, de Jordi Pujol, i un temps després va ser un dels fundadors de la Joventut Nacionalista de Catalunya (branca juvenil de Convergència) a Girona.

Als anys 90 va viatjar per Europa per conèixer la realitat de les anomenades nacions sense estat, i aquella mateixa dècada va començar a treballar en l'aplicació de les noves tecnologies a la informació, la qual cosa es traduiria en la creació, el 1999, per encàrrec de la Generalitat, de l'Agència Catalana de Notícies (ACN). Puigdemont va dirigir l'agència fins al 2002, quan el llavors president de la Diputació gironina, Carles Pàramo (CiU), li va oferir ser el director de la Casa de Cultura de Girona. Dos anys després va deixar el càrrec per tornar al món de la comunicació, i va posar en marxa *Catalonia Today*, una publicació en anglès amb informació sobre Catalunya.

El seu salt a l'activitat política es va produir el 2006, quan CiU li va fer una doble oferta: formar part de la candidatura al Parlament de Catalunya i aspirar el 2007 a l'alcaldia de Girona, que des del 1979 havia estat en mans dels socialistes. Puigdemont va acceptar el repte, i si bé el 2007 va haver de conformar-se amb ocupar un banc a l'oposició municipal, el 2011 es va convertir en el primer alcalde no socialista de Girona. Malgrat no disposar de majoria absoluta, ha governat amb relativa comoditat i a les passades eleccions reeditava el triomf, també amb una còmoda majoria. Puigdemont mai no ha ocultat la seva ideologia independentista, de la qual ha quedat més constància pública els últims mesos, perquè la presidència de l'AMI l'ha convertit en un dels rostres visibles del procés sobiranista.●

nyat per la seva esposa, que la decisió tenia un "component dolorós" però es va declarar "tranquil" i "convençut". "Estic fent bé perquè estic fent el bé". Està per decidir si renuncia a l'acta de diputat, la qual cosa suposaria un nou tomb a la causa que instrueix el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per la consulta del 9-N, però es va posar a disposició del Parlament i del nou Govern per ajudar en el procés sobiranista sense assumir "cap càrrec". La renúncia, segons Mas, "té més beneficis" per al país que la convocatòria de noves eleccions, que ja tenien llesta al Palau de la Generalitat.●

Fem servir "cookies" pròpies i de tercers per elaborar informació estadística i mostrar-li continguts, serveis i publicitat personalitzada a través de l'anàlisi de la seva navegació. Si continua navegant accepta el seu ús. [Més informació i canvi de configuració.](#) ✓

Hemeroteca

Classificats

Dilluns, 11 gener 2016

Cartellera

TV

Trànsit

Identifica't o Registra't

www.emporda.info

EMPORDÀ

Figueres
16 / 7°

L'Escala
16 / 10°

Roses
16 / 9°

Empordà

Actualitat

Esports

Economia

Opinió

Oci

Tendències

Comunitat

Multimèdia

Serveis

Alt Empordà

Girona

Imatges de la setmana

Empordà » Comarca

0

1

g+

in

Equipaments

Roses espera que l'obra del col·legi Montserrat Vayreda es desencalli ben aviat

L'escola treballa en mòdul prefabricats des de fa deu anys

11.01.2016 | 07:17

MARC TESTART El municipi de Roses ha tancat l'any 2015 sense veure, encara, cap moviment en la construcció de la nova escola Montserrat Vayreda, amb l'objectiu d'acabar amb la provisionalitat dels mòduls prefabricats, on fan classes des de fa deu anys. L'alcaldesa de Roses, Montserrat Mindan (CiU), posa com a prioritat per a aquest any 2016 "que es desencallin alguns problemes que estan bloquejats com la construcció del Montserrat Vayreda".

La Generalitat havia previst, l'estiu del 2014, treure a licitació el projecte constructiu de l'escola, que aleshores tenia un cost de més de quatre milions d'euros. Llavors, s'esperava que els treballs poguessin estar enllestits perquè durant el curs 2015-2016 –és a dir, aquest– ja s'hi poguessin començar les classes.

Un altre dels temes que ha posat l'alcaldesa rosinca a la seva carta als Reis Mags és l'enderroc de la depuradora de marisc, amb molts anys de demora. El consistori ha demanat en diverses ocasions al govern de l'Estat espanyol que tiri a terra aquesta estructura. L'última vegada que va demanar el projecte d'enderroc va ser el passat mes de maig, abans de les eleccions municipals. El desenvolupament de la zona industrial és clau, també, per fer un gir en la promoció econòmica del municipi rosinc.

Com a alcaldessa, però, a aquest any 2016, Mindan demana, principalment, "que la gent del meu poble pugui trobar feina i guanyar-se la vida".

Compartir a Facebook

Compartir a Twitter

Temes relacionats:

Equipaments

Generalitat de Catalunya

Montserrat Mindan

Montserrat Vayreda

Comentaris

Per comentar t'has d'[iniciar sessió](#) o [registrar-se](#).

Els comentaris estan subjectes a moderació prèvia i han de complir les [Normes de Participació](#)

Comentar

Enquesta

Aquestes festes, heu gastat més diners que l'any passat?

Sí

26%

No

74%

Votar

Veure altres enquestes

La colla Bruel deixa el món pacifista dels hippies per endinsar-se en el sanguinari dels vikings

Per ViladeRoses / 10/01/2016 / No Comentat

 Like Share 31 people like this. [Sign Up](#) to see what your friends like

De hippies a vikings, de llibertaris i pacifistes a sanguinaris arrasadors de pobles

Els membres de la colla Bruel de Roses són així. No tenen termini mig. O blanc o negre. Del gris no volen saber res.

L'any passat van anar disfressats de hippies durant el Carnaval de Roses. Uns 10 hippies que durant la passada van practicar l'amor lliure, tot envoltats de marihuana, al·lucinògens, LSD... Viva l'amor, la pau... I la

meditació, perquè alguns d'ells es van passar tota la desfilada meditant. Increïble. No només es van vestir de hippies, sinó que van representar el paper amb un credibilitat "im-peccionante", com diria aquell...

Bé, abans de continuar volem demanar disculpes per si realment no va ser així, i només això ha estat fruit de la 'imaginació al·lucinògena' del que subscriu aquestes línies, i que, en realitat, els hippies de la colla Bruel l'única droga que van prendre durant el Carnaval de Roses de l'any passat va ser la de la nicotina del tabac...

Però que no tenen termini mig, és veritat. Perquè si l'any passat van representar el món pacifista dels hippies, enguany seran uns sanguinaris vikings. Sí, sanguinaris, perquè els vikings són el nom que es donava als membres dels pobles nòrdics originaris d'Escandinàvia, famosos pels seus pillatges i per arrasar moltes regions d'Europa portant-se per davant tot el que trobaven. "Anem de vikings perquè ens va agradar la disfressa, simplement", ha afirmat la cap de colla de la Bruel, Isabel García, "i per la qual cosa serem vikings en terra de Roses", va remarcar.

Així que vindran al Carnaval de Roses per mar, ja que la carrossa "l'estem decorant com si fos un vaixell viking". I d'Escandinàvia vindran un total de "26 vikings, de moment", els qual per poder embarcar-se hauran d'abonar "150 euros que els dona dret a menjar i beure durant totes les desfilades del Carnaval de Roses i les passades del d'Empuriabrava", ha remarcat García.

Menors amb els seus pares

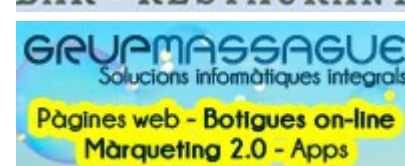
La colla Bruel portarà menors al seu vaixell viking, "però acompanyats dels seus pares, perquè no es volem fer responsables de cap menor, així han de venir acompanyats".

Disparitat de criteris al no anar al port després de la desfilada de divendres

Membres de la Colla Bruel amb el que serà un futur vaixell viking

Fem-la petar amb un llibre.
IV Taller
de lectura i conversa
en català

Isabel García troba “bé, perquè el que passa al port ja no és festa” que l’Ajuntament de Roses no deixi quedar-se a les carrosses després de la desfilada de divendres. Una opinió que no comparteix una companya de la seva colla quan afirma que “no em sembla bé, perquè per als que gaudim de la festa del carnaval de manera sana volem continuar ballant i divertir-nos al port”.

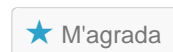
Lloguer de la nau de les carrosses massa car

Segons la colla de la Bruel, “no estem contents en haver de pagar 1.000 euros de lloguer per tenir la carrossa en la nau”, ha afirmat Isabel García, referint-se a la nau coneguda com la de l’Escribano on es guarden durant tot l’any algunes de les carrosses del Carnaval de Roses, argumentant que les colles grans poden cobrir aquest preu, però “per a colles que només son 15 persones és inviable, per aquest motiu moltes carrosses han marxat de la nau aquest any, i moltes altres marxaran l’any vinent”, ha sentenciat García.

Comparteix això:

Like this:

Sigues el primer a dir m'agrada

Relacionats

La colla Tarary retorna a la dècada dels 60 per viure la filosofia hippie durant el Carnaval de Roses
10/02/2015
A "Actualitat"

Les bruixes i bruixots regnaran enguany al Carnaval de Roses
20/02/2014
A "Actualitat"

Les feres salvatges de la colla Bruel
04/02/2013
A "Actualitat"

Share Print Email

- Published: 20 hores ago on 10/01/2016
- By: [ViladeRoses](#)
- Last Modified: gener 10, 2016 @ 12:10 pm
- Filed Under: [Actualitat](#), [Carnaval](#)
- Tagged With: [Carnaval de Roses 2016](#), [Carnaval mediterrani](#), [Colla Bruel](#), [Vikings](#)

← ARTICLE ANTERIOR

[El telèfon 016 contra la violència de gènere, registra al 2015 un rècord històric de trucades](#)

SEGÜENT ARTICLE →

[Precaució davant la previsió d'un episodi de forts vents i mala mar avui diumenge i demà dilluns](#)

ABOUT THE AUTHOR

ViladeRoses
[View all articles by ViladeRoses »](#)

0 Comments

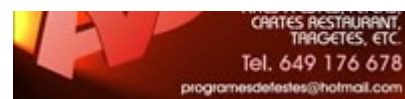
Sort by

Add a comment...

Facebook Comments Plugin

DONEU LA VOSTRA OPINIÓ

NOTÍCIES MÉS LLEGIDES

- La colla Bruel deixa el món pacifista dels hippies per endinsar-se en el sanguinari dels vikings
- Precaució davant la previsió d'un episodi de forts vents i mala mar avui diumenge i demà dilluns
- L'alcalde de Girona i president de l'AMI, Carles Puigdemont, serà investit demà president de la Generalitat
- Farmàcies de Guàrdia a Roses
- El Carnaval de Roses 2016 té un cartell molt 'mono'

FACEBOOK VILA DE ROSES